

τούς μῆνας Μάιον καὶ Ἰούνιον ἐπὶ τῶν ἀνθέων τῶν μεγάλων ἀκανθῶν (γομαραγάθων).

Παρατηρητέον, ὅτι τὰ ἔντομα τοῦ γένους Μυλαβρις συγγενεύουσι μετὰ τῶν καθαριδῶν καὶ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἱαματικὰς ιδιότητες, εἰς ἐλάσσονα ὅμως βαθμὸν μὴ εὐρισκομένης δὲ τῆς ἀληθοῦς καθαρίδος (*Lytta vesicatoria*) ἐν Ἑλλάδι, δύνανται καὶ μυλαβρίδες νὰ ὀνομασθῶσιν *ἑλληνικαὶ καθαρίδες*, αἵτινες ὡς φαίνεται ἦσαν γνωσταὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, χρησιμεύουσαι διὰ τὴν παρασκευὴν ἐκδορίων. Ὡς πρὸς δὲ τὸ φυτὸν, τὸν φλοιὸν τῆς ῥίζης τοῦ ὁποίου μετεχειρίζοντο οἱ μοναχοὶ ὡς τὸ ἕτερον συστατικὸν τοῦ κατὰ τῆς λύσεως φαρμάκου τούτου, εἶναι γνωστὸν ὅτι διάφορα ἀσκληπιοειδῆ εἶναι δηλητηριώδη, καὶ ἐν τῇ ἱατρικῇ ἦσαν ἄλλοτε ἐν χρήσει καὶ ὡς ἀντιφάρμακα ἐτέρων δηλητηριῶν. Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ περιλαμβάνεται καὶ τὸ κύναρχον, περὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι φονεύει τοὺς κύνας, τοὺς λύκους καὶ τὰς ἀλώπεκας.

Ἐκ φήμης ἔμαθον προσέτι τελευταῖον, ὅτι καὶ ἐν τῇ πλησίον τοῦ Κρανιδίου μονῇ τῶν Διδύμων μεταχειρίζονται οἱ μοναχοὶ φάρμακόν τι κατὰ τῆς λύσεως ἀποτελεσματικῶς ὡς βεβαιοῦσιν οἱ λαβόντες πεῖραν αὐτοῦ. Περὶ τῶν συστατικῶν τοῦ φαρμάκου τούτου δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν πληροφορίαν, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ἐὰν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀπαρτίζεται. Ἴσως ἀκριβῆς τις ἐξέτασις τῶν ἀρμοδιῶν καὶ ἐκτέλεισις ἐπιστημονικῶν πειραμάτων περὶ τῶν φαρμάκων τούτων δὲν θὰ ἦτο ὄλιγος ἀνάξια τοῦ κόπου, ἀφοῦ ἐπὶ τοσαύτας σειρὰς ἐτῶν κατώρθωσαν οἱ μοναχοὶ τῶν μονῶν τούτων νὰ διατηρήσωσιν ἀκμαίαν τὴν περὶ τῆς θεραπευτικῆς δυνάμεως αὐτῶν πίστιν τοῦ κοινοῦ.

Τῇ 21 Ἀπριλίου 1886.

ΔΡ. Θ. ΔΕ ΧΕΛΔΡΑΙΧ

ΒΑΘΜΙΑΙΑ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Οἱ ἱστορικοὶ ἐξηγοῦσι συνήθως τὴν παρακμὴν τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς καταστάσεως τῶν ἠθῶν, τῶν θεσμῶν, τοῦ χαρακτήρος, κλπ. Τοῦτο εἶνε ὑπό τινα ἔποψιν ἀληθές. Ἄλλ' οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ὀπωσοῦν ἀσφαεῖς. Ὑπάρχει εἰς τὸ φαινόμενον τῆς παρακμῆς τῶν ἐθνῶν αἰτία τις βαθυτέρα, πλησιεστέρα, ὀργανικὴ, ἐπιδρῶσα διὰ τῆς διαδοχῆς ἐπὶ τῶν διαδεχομένων ἀλλήλας γενεῶν. Ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν οἱ ἱστορικοὶ λησμονοῦσιν ἐντελῶς. Ἐπὶ μακρὸν ἔτι χρόνον θέλομεν ἴσως ἀγνοεῖ τὰ ὀργανικὰ ταῦτα αἰτία, ἀλλ' ἡ ἄγνοια ἡμῶν οὐδόλως ἀναιρεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν. Ἡκολούθησαμεν βῆμα πρὸς βῆμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὴν ἐπὶ χίλια ἔτη διαρκέσασαν παρακμὴν τῆς

Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Παρατηρήσαμεν εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῶν βυζαντινῶν τὴν πλαστικὴν ἱκανότητα τῶν Ἑλλήνων ἐξαφανιζομένην ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὰ ἄκαμπτα ἐκείνα ἰχνογραφήματα, εἰς τὰ ἄτονα καὶ ἄνευ ἐκφράσεως πρόσωπα τῶν εἰκόνων τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων. Εἶδομεν τὴν φαντασίαν τῶν Ἑλλήνων στερευομένην καὶ περιοριζομένην εἰς ἀνουσίας τινὰς περιγραφάς, καὶ τὸ ζωηρὸν αὐτῶν πνεῦμα μεταβαλλόμενον εἰς φλυαρίαν κενὴν ἢ εἰς μωρολογίαν γεροντικὴν. Εἶδομεν τέλος τοὺς πολιτικούς χαρακτήρας σμικρυνομένους ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ τελευταῖοι μεγάλοι ἄνδρες τῶν βυζαντινῶν ἤθελον εἶσθαι μέτριοι ἄνθρωποι εἰς πᾶν ἄλλο μέρος. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὑπὸ τὰ καταφανῆ καὶ ψηλαφητὰ ταῦτα φαινόμενα (τὰ μόνα ὅσα περιγράφουσι οἱ ἱστορικοὶ), ἀνεγνωρίσαμεν μυστηριώδη τινὰ ἐργασίαν τῆς φύσεως, βραδεῖαν, μοιραίαν, ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων, τὰ ὁποῖα παρήκμασαν χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωσι καὶ μετέδωκαν ἐν σειρᾷ γενεῶν εἰς τοὺς ἐπιγόνους αὐτῶν μετ' ἐπιτάσεως πάντοτε τὸ σπέρμα τοῦ θανάτου.

(Ἐκ τοῦ περὶ «ψυχολογικῆς κληρονομίας» συγγράμματος τοῦ Bibot)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ Καλλιζορνίας ἐξάγονται κατ' ἔτος εἰς Εὐρώπην μεγάλα ποσότητες ὀστῶν ζῶων. Τὰ ὀστᾶ ταῦτα χρησιμεύουσι εἰς κατασκευὴν λαβῶν μαχαίριων καὶ ἄλλων ὀστεινῶν σκευῶν ἢ ἀξία αὐτῶν εἶναι 200 δρ. κατὰ τόννον. Τὰ ὀστᾶ τῶν ποδῶν τῶν ζῶων χρησιμεύουσι εἰς κατασκευὴν ἐλαίου· ἐκ τῶν τεσσάρων ποδῶν βοῦς ἐκθλίβεται ἡμίσεια λίτρα ἐλαίου. Τὰ ὀστᾶ τῶν πλευρῶν εἶναι μᾶλλον περιζήτητα, πωλούμενα μέχρι 400 δρ. κατὰ τόννον· ἐκ τούτων κατασκευάζονται ψῆματα ὀδόντων καὶ παραπλήσια ἄλλα μικρὰ ἐργαεῖα. Ἐκ τῶν ὀστῶν τῶν κνημῶν, πωλουμένων πρὸς 150 δρ. τὸν τόννον, κατασκευάζονται κομβία καὶ λαβαὶ ἀλεξιβρόχων. Τὰ λοιπὰ ὀστᾶ καὶ τὰ ἀπορρινήματα τῶν μνημονευθέντων κείνται, καὶ διὰ τοῦ ἀνθρακος αὐτῶν καθαρίζεται ἡ σάκχαρις. Ἄλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ βράζουσι τὰ ὀστᾶ, χρησιμοποιεῖται εἰς κατασκευὴν κόλλας, ὥστε οὐδὲν ἀπολύτως χάνεται.

Τὸ Δελτίον τοῦ ἐν Βρυξέλλαις ἐμπορικῶ μουσείου μεταφράζει ἐκ τινος πορτογαλικῆς ἐφημερίδος τὰ ἐπόμενα. «Προσεκλήθημεν σήμερον νὰ ἐπισκεφθῶμεν γερμανικὸν ἀτμόπλοιον, ἀνήκον εἰς τὸν στόλον τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, ὃν διωργάνωσεν ἡ ἐν Βερολίνῳ Γεωγραφικῇ ἐταιρίᾳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταστήσῃ γνωστὰ ἀπανταχοῦ γῆς τὰ προτόντα τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας καὶ νὰ κατανικήσῃ τὸν συναγωνισμὸν τῆς βιομηχανίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ βιομηχανικοῦ πολέμου εἶ-